

DONATEURS

op reis

Donateurs Jan, Daniëlla en Willy reisden met ICCO mee naar het project dat zij steunen. "Nooit gedacht dat het zo'n indruk op me zou maken." Drie reisverhalen.

Visser Jan aan het werk met collega's in Mali.

BEELD Joyce van Horn (ICCO)

De overzeese belevenissen van Jan, Daniëlla en Willy waren te zien bij SBS-6 programma 'Namens Nederland'. Kijk op www.sbs6.nl voor deze uitzendingen.

Mali: minder vis, wel tuinbouw

Ze heeft blaren op haar handen. Vissersvrouw Bassitan Nasière is niet gewend om dagelijks in de harde, droge aarde te wroeten en tuingereedschap ter hand te nemen. Tot voor kort bestonden haar dagelijkse bezigheden uit het schoonmaken en bereiden van vis.

Maar aan vis kan ze haar tijd niet meer besteden. Door klimaatverandering wordt de waterstand van de rivier de Niger steeds lager. Het regent nog slechts 2,5 maand per jaar. Vroeger was dat zo'n vier maanden. Het aantal vissen in de rivier wordt steeds minder. Minder inkomsten dus voor vissers als Nasière én minder eten op tafel.

Berg neemt samen met Bassitan een kijkje op de velden. Nasière legt aan hem uit: "We moesten ons inschrijven voor een tuintje, want de animo is groot. Hopelijk kunnen volgend jaar nog meer vrouwen meedoen."

© Arens Grafische Vormgeving / ICCO 2008

0 1000 km

Visser Jan van den Berg uit Urk reisde met ICCO mee naar Kouakourou om daar Malinese vissers te ontmoeten. Hij sprak ook met Nasière. "Zij vertelde mij dat ze iets anders moet leren naast haar traditionele beroep. Dat is best lastig. Ik weet niet of ik dat zou kunnen. Maar ik ben wel onder de indruk van de vakkundige hulp die ze krijgt."

Sinds een paar maanden is de tuin in gebruik. De keiharde, droge grond was nooit geschikt om te bewerken in de droge periode. ICCO's Malinese partnerorganisatie GRAT ondersteunt de vrouwen echter zodat dit inzaaien toch is gelukt. Voor zaai-goed én advies kunnen de vrouwen bij GRAT terecht.

Ongeveer veertig vissersvrouwen, waaronder Bassitan, hebben sinds een klein jaar een eigen stukje grond van elk zo'n tien vierkante meter in gebruik voor het verbouwen van allerlei gewassen. Om zelf van te eten, maar ook om te verkopen op de markt. Van den

Inmiddels zijn op de twee hectare tuin drie waterputten geslagen, is omheining geplaatst en is de akker bewerkt met ploegen en ossen. Straks in de natte tijd zullen ook sla, wortels, kool en uien worden verbouwd. De vrouwen in Kouakourou hebben zich onder leiding van Bassitan verenigd, zodat het tuinbouwproject ook straks zonder GRAT kan blijven bestaan. Maar eerst zal GRAT nog twee putten erbij slaan. (SB) ■

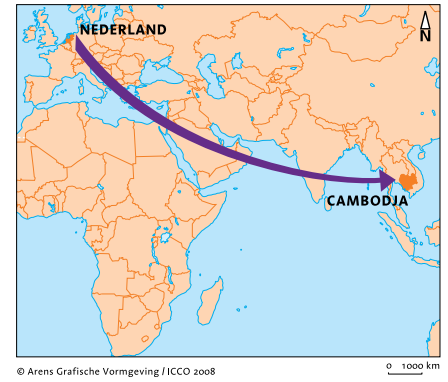
Op traumabezoek in Cambodja

Met haar stem mensen troost bieden. Van jongs af aan wist Willy Kollen (55) dat ze zangeres wilde worden. Als donateur van ICCO, reisde ze door Cambodja waar ze projecten bezocht waarbij traumaverwerking centraal staat.

Cambodja en trauma's: ze worden vaak in één adem genoemd. Het Aziatische land is getekend door de massamoorden van het

schrikbewind van de Rode Khmer in de jaren zeventig.

Donateur Willy Kollen bezocht onder meer het beruchte Tuol Sleng. Dat gebouw werd door de Rode Khmer gebruikt als martelkamer en gevangenis. Nu is het een museum ter nagedachtenis aan de vele slachtoffers. Willy werd begeleid door Sotheara Chim van de Cambodjaanse organisatie TPO. Kollen: "Sotheara vertelde me zijn persoon-

© Arens Grafische Vormgeving / ICCO 2008

0 1000 km

BEELD www.wkollen.com

Willy in gesprek met TPO-directeur Chim.

lijke ervaringen, bijvoorbeeld over zijn moeder die aan de gruwelen van de Rode Khmer wist te ontsnappen door hoeden te maken. Als je handig was met je handen, lieten de autoriteiten je redelijk ongemoeid."

Donateur Kollen nam deel aan zelfhulpgroepssessie met vrouwen. "De gevolgen van het regime zijn vandaag de dag voelbaar en dat is verdrietig om te zien. Tijdens de sessie werd me duidelijk dat veel vrouwen lichamelijke klachten ondervinden van de stress en spanning waar ze mee leven. Gelukkig leren ze - door er samen met deskundigen van TPO over te praten - mee om te gaan." (IvdL) ■

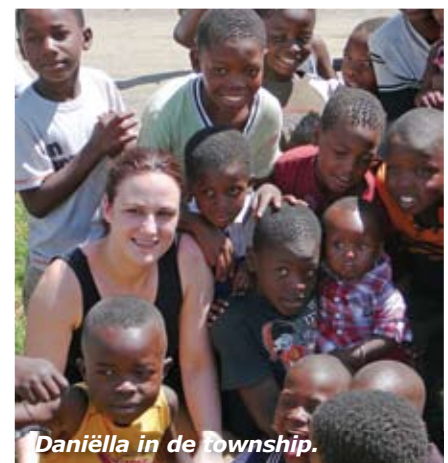
Zuid-Afrika: koken op zuinige oventjes

Rook inademen is niet gezond. Dat weten we allemaal. Maar wat nu als je geen keuze hebt? Zoals bijna 700.000 huishoudens in Zuid-Afrika. Om te koken en om zich warm te houden, gebruiken ze steenkool. Slecht voor gezondheid én milieu.

De tweehonderd chemicaliën die bij de rook vrijkomen zijn vernietigend voor de gezondheid. Door klachten als ademhalingsproblemen, huidaandoeningen en hoofdpijn, kunnen armen gemiddeld 67 dagen per jaar niet werken. En niet werken betekent in Zuid-Afrika geen inkomen.

"Geen inkomen. Dat kun je je bijna niet voorstellen", zegt donateur Daniëlla van Rijbroek (29) die onder leiding van ICCO-partner NOVA de townships bezoekt. NOVA bracht de afgelopen maanden zesduizend energiebesparende ovens naar dorpen waarmee in totaal 48.000 arme inwoners worden bereikt.

De nieuwe ovens veroorzaken 90 procent minder rook en dus ook minder CO₂-uitstoot. En dat is goed voor het milieu. "Mooi om te zien hoe een eenvoudige oplossing kan bijdragen aan het welbevinden van mensen", reageert Van Rijbroek als ze de uitleg krijgt.

Daniëlla in de township.

BEELD Jaap 't Gilde (ICCO)

NOVA heeft de CO₂-reductie officieel laten vaststellen en verifiëren door KPMG. Hierbij zijn CO₂-rechten beschikbaar gekomen voor de verkoop. FairClimate, het klimaatprogramma van ICCO, heeft in juni 2007 24.000 ton credits gekocht van NOVA. Met de opbrengsten kan NOVA meer projecten mogelijk maken. (HN) ■

© Arens Grafische Vormgeving / ICCO 2008

0 1000 km